

भस्मिन् पु० भस्म+भस्मन् इति । वानरे शब्दः ।

भर पु० भृ-ञच् । निर्भरे उत्थासिर्गते जलप्रवाहे ।

“स तदुत्तुञ्चौ भवन् प्रभाभरचक्रभ्रमिमातमोति यत् नैष । तस्य स्त्रीत्वं भरत आह ततः टाप् गौरा-
डोष् वा । “विपुलपुलिनाः कल्लोलिन्यो नितान्तपतज्-
भरामसृणितशिलाः शैलाः सान्द्रुमा वनराजयः”

प्रबोधच० । २तारिण्यां स्त्री डोष् भङ्गृताशब्दे उदा० ।
भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भर्च उक्तौ भर्चने च तदा० पर० सक० सेट् । भर्चति
अभर्चोत् । जभर्च । [अभर्चोत् । जभर्च ।

भल्लक न० भर्ज-किप् तं लाति ला-क संचायां रस्य लः ।

वाद्यभेदे कांस्थनिर्मितकरताले “शिवगारे भल्लकश्च
स्रव्यांगारे च शङ्खकम् । दुर्गांगारे वंशवाद्यं मधुरीं च
न वादयेत्” ति० न० । तत्रार्थे स्त्री शब्दार्थचि० ।
गौरा० डोष् ।

भल्लक गृह पु० स्त्री भल्लकतुखरः इव कण्ठः कण्ठस्वरोऽस्य ।

पारावते हारा० स्त्रियां जातित्वात् डोष् ।

भल्लरा स्त्री भर्जति भर्ज-ञरन् प्रथो० । भर्जरावाद्ये
वाद्यभेदे शङ्खकुं शवालककेशे मेदि० ४ गुणे, ५ क्तेदे च
अजयपालः । गौरा० डोष् । भल्लरीत्यप्यत्रार्थे ।

भल्लिका स्त्री भर्ज-खल् प्रथो० उद्धर्तनमले श्रुते श्रुती
च शब्दार्थचि० ।

भल्लीषक न० हल्लीषक+प्रथो० । न्यत्यभेदे “भल्लीषकान्तु खय-
मेव लघुः सुवंगधोपं नरदेव ! पार्थ !” हरिवं० १४८ अ० ।

भल्लोल पु० भर्ज-किप् तथा सन् लोलः प्रथो० । तज्जुलासके
(टोकुयार वाटुल) हारा० । [जभाष भवः ।

भष वधे भा० पर० सक० सेट् । भषति अभाषोत् अभाषीत् ।
भष ग्रहणे पिधाने च भा० उभ० सक० सेट् । भषति-

ते अभाषीत् कभाषीत् अभाषिष्ट । जभाष जभषे ।

भष पु० स्त्री भष-कर्मणि च । मत्स्ये, अमरः स्त्रियां जाति-
त्वात् डोष् “वंशीकलेन वडिगेन भषीरिवास्त्रान्”

आनन्दहृन्दायनचम्पूः २ मकरे जलजन्तुभेदे “अघानां
मकरवाशि” गीता श्रीनराशौ च “कार्त्तिकगौलिककन्या

सुगमलने अग्रे वा” सु० चि० । ४ मकरराशौ “कार्त्तिकं तु
परित्यज्य भ्रमं संक्रमते रविः” मल० त० । भावे क । ५ तामे ।

कर्त्तरि अच् । इक्षिते, ७ यने च न० । दनागवन्त्रायां
स्त्री शब्दार्थचि० । [शब्दार्थचि० भषकेतनादयोऽप्यत्र ।

भषकेतु पु० भषो मीनो मकरो वा केतयस्य । मद्ने
भषाङ्ग पु० भषोऽङ्गोऽस्य । १ कन्दर्मे उपचारात् २ तत्-

पुत्रे अचिरद्वे च हेम० । [स्त्रियां जातित्वात् डोष् ।

भषाशन पु० स्त्री भषमन्नाति कश्च-ल्यु । शिशुमारे त्रिका०
भषोदरी स्त्री भषयोदरं जनास्थानतवाक्यस्या अच् गौरा०

डोष् । मत्स्यगन्त्रायां व्यासमातरि सत्यवत्याम् त्रि-
काण्डशेषः । सा च उपरिचरन्तपस्य शुक्रेण ब्रह्मणः

शपेन मत्स्ययोनिमाप्तायामश्वाकायाश्चरोभेदस्य गर्भा-
ज्जाता तत्कथा भा० व्या० ६२ अ० ।
“मत्प्रियार्थमिदं सौम्य ! शुक्रं मय गृहं बय । गिरि-
कायाः प्रयक्तासु तस्या स्मार्त्तवसद्य वै” । “गृहीत्वा तु